

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hoče sam ponj, plača za vse leto 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje (dežele) toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačilne naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovijo, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

SLOVENSKI NAROD

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 25 — Četrt leta . . . K 6 50
Pol leta . . . „ 13 — En mesec . . . „ 1 90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25 — Četrt leta . . . K 6 50
Pol leta . . . „ 13 — En mesec . . . „ 2 30

Naročba se lahko z vsakim dnevom hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez obzira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Koroški Slovenci v službi nemškega klerikalizma.

Sedanji monsignor Podgorc je svoj čas proglasil, da je slovenstvo na Koroškem izgubljeno ter da je brezpametno, se boriti za slovensko narodnost; namesto za narodnost naj se koroški Slovenci bore za — katoličanstvo! Sicer se je politično društvo za Slovence na Koroškem takrat toliko ohranilo, da je sramotno pomenljivo izjavilo to felonijo zavrnilo ali — pri tem je tudi ostalo. In kdor pozorno in preudarno zasleduje »narodno gibanje« na Koroškem, ki je izključno in edino v duhovniških, oziroma v klerikalnih rokah, ta je že davno prišel do žalostnega in umevnega spoznanja, da se voditelji koroških Slovencev vendarle ravna po Podgorčevem programu, ki je obenem program nemškega škofa Kohna.

Ne rečemo, da se za slovensko narodnost ničesar ne stori. Tuintam se dela. Dr. Brejce se je krepko zavzel za ravnopravnost pri sodiščih. Tega priznanja mu nihče ne odreka, študi je morda v taktičnem oziru storil veliko napako. Župnik v Št. Jakobu v Rožni dolini se možato bori za slovensko šolo. Ali vzlic temu se vendar na vseh koncih in krajih vidi, da ni sistematičnega dela za slovenske narodne interese in tudi ne prave vneme. Za slovenstvo se stori malo; časih dobi človek vtis, da se stori le toliko, da se ravno varuje slovenski značaj stranke — vsaj navidezno, vse moči pa so posvečene delu za rimski klerikalizem. Vodstvo koroških Slovencev je takorekoč v službi klerikalizma, čigar voditelji so vsi skoz Nemci, in sicer taki Nemci, ki odrekajo Slovincem na Koroškem vsako pravico do narodnega življenja.

Kako daleč že sega to tlačenstvo, se je pokazalo o binkoštnih praznikih. Tedaj so v Beljaku zborovali zaupniki krščansko-socialne stranke. Ta shod Slovencev gotovo ni nič briga, saj so menda še vedno vsaj na papirju samostojna slovenska narodna stranka. Voditelji koroških Slovencev so sami uvidevali, da je ta shod nemška strankarsko-politična priredba, ki Slovence čisto nič ne briga in zato tudi ni bilo v »Miru« o tem shodu ničesar omenjeno, ne predno se je vršil, ne pozneje.

No, shod se je vršil. Namen mu je bil, ustvariti za celo Koroško enotno politično organizacijo, seveda nemško in krščansko-socialno. Na shod je prišel ne preveč spoštovani dr. Gessmann, desna roka dr. Luegerja in zagovornik barbarskega principa, da Čehi na Dunaju ne smejo dobiti ne ene češke ljudske šole. Poleg njega so

igrali prve vloge nemški klerikalec in hrvatski renegat dr. Pupovac, nemški klerikalec monsignor Weiss, ki se zlasti trudi, da bi napravil družbi sv. Mohorja kar mogoče škode, in urednik nemške klerikalne »Kärntner Zeitung«, Walcher. Ta imena kažejo, da se je res šlo za ustanovitev nemške klerikalne organizacije za celo Koroško.

In — glej, čudo! — na tem shodu je nastopil tudi slovenski deželni poslanec Grafenauer in je pomagal stvarjati nemško organizacijo za vso Koroško, organizacijo, v kateri se naj potopi narodna organizacija koroških Slovencev.

Mi nismo imeli nikdar nič proti temu, da so koroški Slovenci, če jim je to velevala narodna ali strankarska korist, paktirali z nemškimi klerikalec. Cesar kaka stranka sama ne more doseči, to skuša doseči s pomočjo drugih. Vse politično življenje ni drugzaga nič, kakor vrsta kompromisov. Koroški Slovenci so imeli s klerikalnimi Nemci vedno zvezo, kakor jo imamo kranjski naprednjaki z liberalnimi Nemci in če bi v tej zvezi varovali slovenske narodne koristi, bi noben razumen politik temu ne ugovarjal. Ali vsaka narodna stranka mora imeti svojo lastno organizacijo, mora varovati svoje samostalnost in svojo neodvisnost, ter ne sme nikdar postati samo privesek tuje stranke.

To pa se je zgodilo na Koroškem. Že po zadnjih deželnozborskih volitvah, ki so se končale s tako strahovitim porazom za slovensko narodno stranko, so nemški klerikalec vabili Slovence, da se naj potope v nemški klerikalni organizaciji. Sedaj se kaže, da se to tudi zgodi, če se ni že zgodilo na zaupnem shodu v Beljaku, in da

so koroški Slovenci res na potu, uresničiti zgoraj omenjeni Podgorčev program, to se pravi, abdicirati kot slovenska narodna stranka in se potopiti v nemškem klerikalizmu.

Vojna na Daljnem Vztoku. Japonci pred Kinčovom.

Prvi korak za obleganje portarturške trdnjave se je Japoncem posrečil. »Po dolgih in težkih bojih«, kakor pravi brzojavka iz Tokija, je zaplapolala zastava vzhajajočega solca na utrdah Kinčova. Več Japonci niso dosegli, sedaj pa se vsiljuje vprašanje, s kakšnim naporom in s kakšnimi žrtvami so si izvojevali to — »zmago«?

Poročila iz japonskega vira govore, da so Rusi, ko so se umaknili proti jugu, pustili na bojišču 400 mrtvecev, koliko mrtvecev pa so imeli Japonci, o tem pa previdno molče. »Naše izgube so bile znatne, izgubili smo najbrže okoli 3000 mož« — tako se glase japonska poročila. Ali ni čudno, da Japonci prav dobro vedo, koliko vojakov so Rusi zapustili na bojišču, ne vedo pa, koliko japonskih vojakov je obležalo na bojnem polju. Menimo, da bi bilo veliko bolj naravno, ako bi japonska poročila natančno vedela navesti japonske izgube, ne pa tuhi, ki se vendar dajo veliko težje dognati!

Sicer pa sedaj japonskim vestem že itak živa duša ne verjame, ker se je že vsak sam prepričal, da so skrajno nezanesljive; v tem slučaju pa so japonska poročila še tembolj sumljiva. Upoštevati se namreč mora, da so se doslej ista lahko vselej kontrolirala z ruskimi uradnimi poročili, kar pa je sedaj, odkar je pretrgana zveza s Port Arturjem, onemogočeno. Tega se prav dobro zavedajo tudi Japonci, zato bodo od sedaj, ko je za njihova

poročila odpadla vsaka kontrola, lagali — seveda sebi v prilog —, da se bo kar kadilo. Treba bo torej mnogo previdnosti v presojevanju vojnih dogodkov pred Port Arturjem, zakaj najmanj dve tretjini od tega, kar se bo poročalo, bo zlaganega!

Po zavzetju Kinčova se bodo Japonci brez dvoma potrudili, da dobe tudi Daljni v svojo oblast. Daljni je obkoljen s močnimi utrdami; pristanice pa je zaprto s številnimi minami, da se dosedaj ni upala niti ena japonska vojna ladja, da bi se približala luki. Predno pa se bodo Japonci polastili tudi Daljnega, bo preteklo mnogo časa, kar bo pa samo v prilog Rusom, ki se bore pred Port Arturjem in za Port Artur samo zbog tega, da si pridobe dovolj časa. Ako se Rusom posreči držati trdnjavo tako dolgo, da ji pride na pomoč general Kuropatkin ali da pripluje na bojišče baltiško brodovje, je s tem dosežen končni smoter trdnjave in tudi branitelji Port Arturja so izpolnili svojo dolžnost in svojo nalogo!

Poročila o boju pri Kinčovu.

Uradno se poroča iz Tokija o napadu na Kinčov takole: Napad na sovražne pozicije v Nuošanu se je pričel ob 2. uri 35 minut jutraj. Sovražnikove utrdbе so bile skoro vse silno močne. Sovražna artiljerija je imela 50 velikih topov, pri katerih ste bili dve kompaniji brzostrelnega topničarstva. Pehota si je zgradila dolge jarke, jih armirala s puškami na stroj in se z vso trdovratnostjo borila do zadnjega trenutka. Mi smo postavili svoje topove v smeri proti sovražnim utrdbam in prisilili glavni del sovražnikov artiljerije, da je umaknila ob 11. uri dopoldne. Dočim so se Rusi z brzostrelnimi topovi umaknili proti Nanguangu in streljali z njimi do večera, je naša artiljerija koncentrirala svoj ogenj na sovražne podkope. Naša pehota se je

LISTEK.

Bojno polje na Daljnem Vztoku.

IV.

V zadnjem času so vojne operacije močno napredovale. Japonci so se izkrcali na polotoku Kvantungu pri Picevu in glasom novejših poročil tudi pri Takušanu, zavzeli v četrtek Kinčov in brez dvoma se bodo potrudili, da se čim prej polaste tudi Talienvana in Daljnega, da si s tem osigurajo svoje pozicije za obleganje Port Arturja. Patudi Rusi se pripravljajo na velike pomorske akcije, katerih sredotočje bo Vladivostok, kamor je pred kratkim dospel novoimenovali vrhovni poveljnik ruske mornarice v Tihem okeanu, admiral Skridlov.

Dasi se vojna ne bo odložila na morju, vendar se splošno zanimanje sedaj še osredotočuje na pomorske akcije, ker se sedaj vojna na kopnem omejuje na male, neznatne spopadke, in se še ni nadejati, da bi prišlo v kratkem času med obema vojujočima se silama do velikih odločilnih bitov.

Ne bo torej odveč, ako se nekoliko približje seznanimo z onimi obrežnimi točkami, na katere se sedaj koncentrirajo pomorske akcije in

katerim je tudi v bodoče še zagotovljena važna vloga na pozorišču vojnih dogodkov.

Vsi vojni dogodki in zanimanje celega sveta je sedaj osredotočeno na portarturško trdnjavo, od katere že takoj od početka vojne z vso silo butajo sovražni valovi, in kateri je usojeno, da igra najvažnejšo vlogo v tekoči vojni med Rusijo in Japonci.

Rusko vojno pristanišče na Tihem okeanu — Port Artur — se nahaja ob skrajnem koncu kvantunškega polotoka na jugovzhodni strani. Zaliv, ob katerega obali se sedaj ponosno dviga ruski Gibraltar ob Rumenu morju, je bil svoje dni zelo plitev. Ko so Kitajci ob tem mestu gradili svoje vojno pristanišče, so morali morje, ki tvori ta zaliv, na več mestih izkopati in poglobiti, da so mogle v pristanišče pripluti tudi večje ladje in se tamkaj usidрати. To, od Kitajcev zgrajeno pristanišče pa je imelo prostora jedva za 10 večjih ladij.

Ko je Port Artur prešel v ruske roke, je dala ruska vlada luko razširiti, da je sedaj sposobna tudi za usidranje velikih oklopnih. Takisto so Rusi zgradili veliko ladjedelnico za oklopnice in torpedovke, tovarno za torpede, arzenal in mnoge druge naprave, ki so potrebne v vsakem vojnem pristanišču.

Izhod iz pristanišča je 900 m dolg in 300 do 400 m širok. Zunanja reda pred vhodom v luko je zelo pripravna za usidranje, zlasti velikih bojnih ladij. Visoka obal je varuje pred severnimi in zapadnimi vetrovi, dočim je proti jugu in vzhodu nezavarovana.

Vhod v pristanišče ščiti cela vrsta močno in najmodnejše armiranih utrd, ki se nahajajo na obrežnih holmeih vzhodno od vhoda v luko in na Tigrskem polotoku. Za časa kitajsko-japonske vojne je bilo 13 obrežnih utrd in 15 forov, ki so bili armirani s 330 težkimi topovi. Vse te utrdbе in fore so večinoma tudi Rusi še obdržali, vendar so jih še veliko bolj utrdili in armirali z najmodnejšimi topovi.

Najmočnejši for se nahaja na Zlati gori, ki se strome dviga naravnost iz morja in je 125 m visoka. Ta for straži redo in pristanišče in je armiran z najtežjimi topovi in z velikimi oklopnimi stolpi.

Rusi so za Port Artur, odkar ga imajo v rokah, neprimerno mnogo storili. Zgradili so novo, popolnoma moderno mesto, sezidali velika skladišča, vojašnice, bolnice in razne tovarne. Prebivalstvo, ki je leta 1897. znašalo samo 5000 duš, se je lahoma pomnožilo na 43.000, izmed katerih

je 18.000 Rusov. Mesto je preskrbljeno z dobro pitno vodo, katerega se dobiva po vodovodu, katerega so še Kitajci zgradili, s 6 km od Port Arturja oddaljenega holmea.

Strokovnjaki, ki so imeli priliko videti Port Artur, zatrjujejo, da je ta trdnjava tako močno utrjena, da je skoro nemogoče, da bi se mogla zavzeti, ako jo brani hrabra in dovolj številna posadka, ki je zadostno preskrbljena tako s streljivom, kakor tudi z živili. Če smemo verjeti ruskim poročilom, je v tem oziru za vse kar najboljše preskrbljeno, da se je nadejati, da bo Port Artur uspešno kljuboval japonskim napadom.

V zadnjem času, odkar so se Japonci izkrcali na polotoku Kvantungu, se je že večkrat omenjalo pristanišče Talienvana, ki se nahaja v zalivu severnovzhodno od Port Arturja. Ta luka ima zelo ugodno lego in ima prostora za usidranje največje vojne mornarice. Velikega pomena je to pristanišče z ozirom na Port Artur. Kdor hoče oblegati to trdnjavo, mora preje imeti v rokah Talienvan, ki je edina luka v obližju Port Arturja, kjer se morejo izkrcati težki topovi in druge takšne naprave, ki so potrebne za obleganje. Umljivo je torej, da se Japonci z naporom vseh svojih sil trudijo, da bi se polastili

toga važnega mesta. Ker so pa Rusi talienvansko luko zaprli z minami, bodo Japonci še morali žrtvovati marsikatero svojih vojnih ladij, predno bodo zagospodovali Talienvanu. Dokler pa ne bodo gospodarji te luke, pa tudi ne bodo pričeli z rednim obleganjem Port Arturja.

Južno od Talienvana ob istem zalivu leži — Daljni, najmlajše in morda najmodnejše mesto na svetu. Daljni je takorekoč kar preko noči izrasel iz zemlje. Mesto je zgradil šele pred nekaj leti neki ruski arhitekt, danes pa šteje že nad 60.000 prebivalcev. Severno od Daljnega in Talienvana leži Kinčov, za katero mesto se je baš zadnje dni bil najljutejši boj. Dasi leži Kinčov ob morju, vendar nima nikakega pristanišča, ker je morje na tistem mestu tako plitvo, da se nobena ladja na več milij daleč ne more približati obrežju.

Kinčov je sedaj že v japonskih rokah, predno pa bodo Japonci od vseh strani obkolili Port Artur in ga jeli redno oblegati, morajo dobiti v svojo pest še Daljni in Talienvan. Ne da bi imeli v rokah ti dve mesti, se tudi ne morejo polastiti Port Arturja. Za Talienvan in Daljni se bo torej v nekaj dneh bil najbrže takisto ljut boj, kakor se je pred tednom za Kinčov.

sovražniku približala na 400 do 500 m. Pred nami so se nahajali rovi, mine in žičnate ovire in sovražna pehota je neprestano streljala na nas. Navzlic temu smo se sovražniku še približali na 200 m; toda vsi naši napadi so bili brezuspešni. Ker so vsi oficirji in vojaki, ki so naskočili ruske pozicije, 20 do 30 metrov oddaljeni od sovražnika, popadali. Nato je posegla vmes naša artiljerija in zveder se je izvršil s sodelovanjem največjih topov zadnji naskok ter se je posrečilo pregnati sovražnika iz njegovih pozicij in mu odvzeti več topov. Ob vznjožu gore Naošan smo našli električno žico, ki je bila v zvezi s podzemeljsko mino; žico smo prežgali in tako onemogočili eksplozijo mine, ki bi nam sicer povzročila ogromne izgube.

Poročila iz Tokija tudi pravijo, da so Rusi zapustili tudi Nankuanling in Sanšilipu ter se umaknili proti Port Arturju. Nankuanling so Japonci že v petek zasedli. Rusi so pustili 400 mrtvecev na bojišču, japonske izgube pa znašajo po japonskih trditvah kakih 3000 mož. Angleški listi pa sodijo, da je Japoncev padlo najmanj 10 tisoč, dočim se iz Mukdena javlja, da je na bojišču obležalo 12.000 Japoncev. Katera verzija je prava, bo šele bodočnost pokazala! Kitajci zatrjujejo, da je bilo pri Kinčovu popolnoma uničenih pet bataljonov.

Pokopavanje mrtvecev.

Iz Tokija se preko Londona poroča, da so Japonci v četrtek in petek samo pokopavali mrtvece, a vendar jih še na stotine in stotine leži na bojišču. Japonci pokopujejo tudi padle Ruse in jim pri pogrebih izkazujejo takisto vojaške časti, kakor svojim vojakom. Na bojnem polju se nahaja še tudi veliko številu japonskih in ruskih ranjencev, katere bodo Japonci na transportnih parnikih dali spraviti v Nagasaki.

Japonci prosijo baje za premirje.

V Berlinu je došla iz Petrograda vest, da so Japonci poslali v Mukden ga namestniku Aleksejevu posebnega odposlanca, ki je iz Liaojanga v Mukden potoval z zavezanimi očmi. Njegov prihod v Mukden je baje v zvezi s spopadom v Kinčovu. Zatrjuje se, da je došel japonski parlamentar v to svrhu v Mukden, da bi izposloval kratko premirje, da bi Japonci mogli mirno pokopati svoje pri Kinčovu padle vojake.

Japonske nade in načrti.

V vojaških krogih v Tokiju se z gotovostjo pričakuje, da bo Port Artur še tekom tega tedna pal v japonske roke. Priznava se sicer, da bo zavzetje Port Arturja zahtevalo ogromnih žrtev, navzlic temu so pa Japonci opustili svoj prvotni načrt, da bi prodirali proti Liaojangu in Mukdenu. Sedaj hočejo vse svoje moči porabiti proti Port Arturju, ker smatrajo zavzetje te trdnjave za najvažnejšo svojo pridobitev, ker bi s tem silno pridobili na ugledu zlasti pri Azijatih, posebno pa še pri Kitajcih. Japonci domnevajo, da bo Kitajska takoj tudi pričela vojno proti Rusiji, čim se japonski armadi posreči vzeti Port Artur Kuropatkin gre na pomoč Port Arturju.

Iz Petrograda se javlja: General Kuropatkin poroča, da preide v ofenzivo in da bo drugo in tretjo japonsko armado napelotok Liaotung napadel z hrbtom. General Keller se je s 50.000 možmi napotil proti Liaotungu, da prične boj. Med prvo in drugo japonsko armado stoji general Karkevič s 50.000 možmi, da je Japoncem popolnoma onemogočeno se združiti. Kuropatkin je dobil v zadnjem času veliko novih vojakov, zlasti pa mu je dobro došla artiljerija, katere je že hudo pogrešal.

General Steselj, poveljnik portarturske trdnjave, je Kuropatkinu sporočil potom brezžičnega brzojava, da upa, da bo trdnjavo držal, dokler mu ne pride po-

mož. Živil in streljiva je v izobilju in tudi posadka se nahaja v najboljšem stanju. Izhod iz pristanišča je zopet prost in ladje »Retvizan«, »Cesarevič« in »Palada« so zopet sposobne za boj.

Kozaki v Koreji.

»Daily Chronicle« poroča iz Mukdena, da se je kozakom, ki neprestano vznemirjajo japonsko armado na hribovih in za hrbtom, posrečilo pretrgati vse vezi, ki vežejo japonsko armado v Fengvančengus Seoulin in Vičuum. Japonci si valed tega morajo pomagati s kitajskimi seli, ki pa večinoma zaidejo v kozaske roke.

Iz delegacij.

Avstrijska delegacija.

Budimpešta, 29. maja. Poročevalec v proračunskem odelu, marki Bacquehem se je v svojem zaključnem govoru dotaknil izvajanja posameznih delegatov. Na izjavo del. Forta, da se dogodki na Balkanu bližajo radikalni odločitvi in da se skoraj ne bo mogoče izogniti posredovanju z orožjem, je izjavil poročevalec: Tako zatiranje, dasi neutemeljeno, sem že poprej slišal, oziroma čital, in sicer o iredentičnem italijanskem poslancu Barzilaju, ki navadno razširja tako gorostasne vesti o naših načrtih. Potem je poročevalec podal sliko naše balkanske politike od leta 1897. Rekel je, da se je s samo izvedbo rusko-avstrijskih dogovorov v Münstegu že doseglo izdatno zboljšanje položaja kristjanskemu prebivalstvu na Balkanu. Glede našega razmerja z Italijo je rekel, da se tozadevne izjave italijanskega ministra zunanjih zadev povsem krijejo z izjavami ministra grofa Goluchowskega. O rusko-japonski vojni je rekel, da so dogodki tako resni, da ni več časa poizvedovati, kdo je začel in če je Japonska pravilno napovedala vojno. Po njegovem prepričanju se to ni zgodilo. Nekateri nemški delegatje so omenjali tudi carinsko zedinjenje z Nemčijo. Poročevalec je izjavil, da naša industrija ni pripravljena za tako zedinjenje. Končno je razpravljal o novih trgovinskih pogodbah ter blagovol ministro grofa Goluchowskega, ker je sklenil z Rusijo zaupljiv dogovor.

Ogrska delegacija.

Budimpešta, 29. maja. V plenarni seji se je razpravljalo o proračunu ministrstva zunanjih zadev. Del. Lovaszy je rekel, da ima trozveza svoj grenak okus, ker nas sili k neprestanemu oboroževanju. Grajal je ostre besede ministra zunanjih zadev napram Turčiji, češ, da so bile tako grozilne in nenavadne, kakor da bi bili neposredno pred vojno s to državo. — Delegat Okolicsany vidi v zunanjih politiki usodna znamenja. Tekmovanje z Italijo na Balkanu bi se odpravilo najbolje na ta način, da bi se sklenil tudi z Italijo jasen dogovor glede balkanskih vprašanj, kakršen se je sklenil v Münstegu z Rusijo. Ministru noče izreči zaupanja ter odklanja proračun. — Del. Rakovszky dovoli proračun, četudi ne more odobravati politike ministra grofa Goluchowskega. Posebno je kritikoval ministrovo grožnjo napram Turčiji. Po zaključni debati je imel ministrski predsednik grof Tisza daljši govor. Branil je pred vsem ministro grofa Goluchowskega, češ, da ni Turčiji grozil, temuč jo je samo dobrohotno svaril. Glede trozveze je rekel, da bi imeli prenašati mnogo večja vojaška bremena, ako bi trozeve ne bilo. Naša politika na Balkanu ni Turkom sovražna ali naperjena na pridobivanje, temuč ji je podlaga, da se varuje status quo, nedotakljivost in pravice Turčije ter simpatije za vse narodnosti, ki žive na Balkanu. Opozarjal je, naj se ne podcenja svetovne sile Rusije. Ako je tudi na Vztoku zapletena v vojno, ima vedno enako močne roke za vse akcije v Evropi. Beidko razočaranje bi doživeli vsi tisti, ki bi kakršne koli politične račune delali na upanje, da je Rusija zaradi rusko-japonske vojske v

Evropi onemogla. — Delegacija je nato sprejela proračun ter izrekla ministru grofu Goluchowskemu priznanje za preteklost in popolno zaupanje za bodočnost.

Deželni zbori.

Dunaj, 29. maja. Sedaj je dognana stvar, da se le češki deželni zbor skliče po končanem delegacijskem zasedanju. Ostali deželni zbori se skličejo šele v septembru.

Šolska reforma na Ogrskem.

Budapešta, 29. maja. Na učni minister pl. Berzeviczy je sklical anketo zaradi reforme ljudsko-šolskega pouka, kakršnega si želi vlada. V prvi vrsti se hoče uvesti v vse šole izključno le madjarščina, a takozvane verske šole, ki jih združujejo občine ter v njih tudi določujejo poučni jezik, se morajo odpraviti. Proti nameri se je izrekel zastopnik katoliške cerkve, še bolj odločno pa romunski metropolit, ki je obžaloval, da vlada pri reformi ljudskega pouka ne stremi po splošni naobrazbi, temuč po razširjenju madjarščine. Anketa je govorniku hrupno ugovarjala ter mu grozila, da ga vrže iz dvorane.

Dogodki na Balkanu.

Sofija, 29. maja. Dosedaj se je vrnilo v Macedonijo 6000 begunov, med njimi 1000 v vilajet Drinopolje. Sv. sinoda je pozvala vse duhovnike, ki so zbežali zadnja leta iz Macedonije, naj se takoj vrnejo.

Belgrad, 29. maja. Pri Kumanovu je bila nedavno uničena prva velike srbske četa, ki je šla čez mejo na turška tla. Četo je organizoval v Vranji rezervni stotnik Rafajlovič ter jo spravil čez mejo tisti dan, ko je bil kralj Peter v Vranji ter ni policija imela časa dovolj paziti. Četa je brojila 26 mož ter je imela nalogo, naj gre čez Vardar v Poreč ter vprijeti tam vstaje. Turški orožniki so četo zajeli ter ubili 24 mož, le dva sta ušla. Pri spopadu sta sodelovala na turški strani podpolkovnik Richter in še neki drugi avstrijski orožniški častnik.

Carigrad, 29. maja. Ruski poslanik Sinovjev je odpotoval na dopust.

Sofija, 29. maja. Knez Ferdinand najbrže ne gre v Carigrad vkljub sultanovim vabilom, ker ga je sultan razžalil. Ko je namreč knez zadnjič prijavil v Carigradu svoj nameravani obisk, mu je sultan sporočil, naj počaka na njegovo vabilo.

Francija in Vatikan.

Pariz, 29. maja. Kakor se uradno popravlja, je bilo odpoklicanje poslanika Nisarda iz Vatikana sprejeto s 420 glasovi proti 90 glasom. Odločni nastop francoske vlade in zbornice proti papeževi prepotenci pozdravlja nele svobodno francosko, temuč tudi italijansko časopisje. Posebno važno je dejstvo, da je Combes sprejel nasvet tozadevnega odseka, naj pride načrt o ločitvi cerkve od države in o odpravi konkordata v razpravo v parlamentu že meseca januarja 1905. Combes je v dotični debati rekel med drugim: »Z zastarelimi pretenzijami papeževega posvetnega gospodstva hočemo pomesti. Z ozirom na način, kako se izpolnujejo do ložbe konkordata, ne moremo več vztrajati v sedanjem položaju«. — Klerikalno časopisje grozi, da bo deta papež in italijanski kralj našla modus vivendi za obnovev diplomatičnih zvez, kakor hitro bo Francija odpovedala konkordat, in Francija bi ostala ogoljufana.

Vojaška služba na Angleškem.

London, 29. maja. Dasi se je že večkrat poudarjalo, da bi bilo tudi na Angleškem potrebno vpeti vojaško obveznost, naletel je tak poskus na splošni in vsestranski odpor. Državna komisija je namreč izdelala organizacijo za stalno vojsko in prostovoljce ter priporočila enoletno splošno vojaško obveznost. Toda vsa angleška javnost in celokupno časnikaštvo, polvladno in radikalno se je najodločneje uprlo nameri, da bi se uvedel militarizem.

Vstaja na otoku Java.

London, 29. maja. V okraju Soerabaja je par sto fanatiziranih domačinov poskusilo uprizoriti vstajo zoper Evropejce. Toda prišli so brž vojaki ter ubili 72 domačinov, 12 pa so jih zvezanih odvedli. In s tem je vstaja zopet udušena.

Dopisi.

Iz Kamnika. Na Vaš zadnji dopis z dne 25. majnika, gospod kritik igre »Čevljari barona« odgovarjam v svojo osebo obrambo, in ker tudi jaz ne želim polemike, kolikor mogoče kratko. Vsak, kdor je predstavi prisostvoval, vsak, kdor le čisto malo pozna razmere naše in sploh vsak čitatelj obeh dopisov mora prvi Vaš dopis obsoditi kot preost, neumesten in kar je najjalostnejše, osebno. Vi trdite, da bi bili pri kaki moderni ali novi igri denar štedili, dasiravno veste, da bi nam bila vsaka nova igra mnogo več stroškov napravila kot ta. Ravno zaradi stroškov izbrali smo si to igro, ker smo za slučaj lepega vremena tudi na slab obisk računili, brez stroškov se pa sploh nič vprizoriti ne dá. Menda mi bodete pritrdili, da ta predstava ni bila samo za našo inteligenco prirejana temuč tudi za prosto ljudstvo, katero pa, to sami prav dobro veste, raje posluša burke in veselo petje, kakor pa najumetnejšo opero. Najodločneje moram pa zavračati trditve, da bi jaz iskal preprič, izžival nisem jaz, izživali ste Vi, kdo hoče torej preprič? Če pa tako kritiko muho s slonom primerjate, potem res ne vem kaj bi mislil. Vašega dopisa nisem obsojal samo jaz, lahko bi trdil, obsojal ga je celo naše mesto. Da niso niti režiser, niti igralke, niti igralci najmanj plačani za svoj trud, temuč, da storijo to le iz poštrevnosti in ljubezni do »Čitalnice«, to dobro veste, zato bi bili lahko drugače kaj nasvetovali ne pa režiserja javno tako razmesarili. Z zadoščenjem in odkritim veseljem pa jemljem na znanje stavka, katere ste v svojem zadnjem dopisu zapisali, namreč, da Vam je na prijateljskem delovanju in da Vam je mir med lastno stranko nad vse in pričakujem, da bodete kot mož v bodoče tudi tako ravnali, pa brez intrig. Poudarjam pa, da tudi jaz nimam prav nobenega vzroka svoj dopis z dne 20. majnika preminjati ali le besedice preklicevati in ostanim od večje pike pri istih besedah, da, lahko bi še marsikaj dodal pa z ozirom na Vaša dva zgoraj navedena stavka raje to opustim, ker še vedno upam, da se bosta po boljšali.

Čitalničar.

Iz Kamnika. V dopisu, priobčenem dne 20. t. m. v »Slov. Narodu« obregnil ste se znani g. »Čitalničar« tudi ob mojo osebo, radi česar sem prisiljen reagirati na Vaša netaktna izvajanja. Vi trdite, da je kritik pred kratkim uprizorjene igre »Čevljari barona« povodom lanske uprizoritve žalostne »Mlinar in njegova hči« mene kot tedanjega režiserja v zvezde koval. Svetujem Vam, g. čitalničar, blagovolite vzeti dotično štev. »Sl. Naroda« v roke; a preje si nataknite naočnike, čitajte še enkrat prav pazno in izpoznali bodete, da ste se v svoji kratkovidnosti gorostasno vrezali. In padle Vam bodo luskinne raz oči in sramovali se bodete svojega nepremišljenega potikanja. V dotični kritiki si je ocenjevalec poleg igralnega osobja privoščil tudi režiserja. Seveda smo tistikar očno prebavili brez vsacega razburjenja, ne da bi se spuščali v kakršnokoli polemiko. V zadnjem dopisu lotili ste se zelo ponižujočega sredstva v dosego svojega namena. Moja oseba je služila kot orodje in s tem ste skušali pobiti svojega kritika-nasprotnika. Jasno, da Vam pri Vašem odgovoru niti v malem ni bil v mislih ugled čitalnice, temuč znositi ste se hoteli na prav »honet« način nad menoj. Iz vsacega stavka Vaše polemike diha maščevalnost. Verjemite mi, da ste se s svojim ravnanjem korenito osmešili pred razsodno mislečo javnostjo. Gosp. Čitalničar, trkajte se na prsi in obudite skusano svoj »confiteor«! Pregrevate in kritikujete igre, ki so bile uprizorjene pod mojim vodstvom v teku dveh let. Ako Vam moj repertoar ni ugajal, zakaj niste pravočasno povzdignili glasa. Niste li imeli poguma? Zakaj niste tedaj marali pokazati svojih duševnih vrlin kot kritik in gledališki ocenjevalci. Ko smo ga vsi želeli in tako krvavo pogrešali! Tako pa sta bili samo dve predstavi deležni javne kritike. Takrat seveda niste imeli časa za kritikovanje kamo-li še za sodelovanje pri predstavah, ko dobro veste, da mi je vedno primanjkovalo osobja. Dasi sem izbiral igre starejšega repertoarja, upošteval sem večinoma na čitalničnem odru dotle še neuprizorjene. Da je bila slednjih dobra polovica, o tem se lahko prepričate iz gledališkega zapisnika.

Moderne seveda niso bile a za Kamnik je bilo nekaj vendar novih. Iger novejšega repertoarja pa ni kazalo spravljati na oder. Upriporitev tacih stane precej novcev. Odbor je pa štedil na vseh koncih in krajih, da poplača dolg 1000 kron iz prejšnjih let. Istemu se je tudi posrečilo v dveletni dobi mojega režiranja skriti dolg na polovico. Tak je torej trikratni nič o uprizorjenih igrah pod mojim vodstvom. Jaz Vam ga potrjenega vržem v brk! Zakaj torej izrabljate mojo osebo v obrambo sedanjega g. režiserja, ako ne iz osebne mržnje do mene. Mislite, da je posluševanje takega orodja častno za omikanca? Očitati mi tudi, da sem z uprizoritvijo burke »Bucek v strahu« zakrivil, da je mnogo odličnih dam in narodnih rodbin izostalo od nadaljnjih predstav. Prosim Vas, g. Čitalničar, ne smešite se! Tudi pred uprizoritvijo »Bucka« smo vedno pogrešali pri predstavah več članov izmed inteligence. Prištevamo jih k istim, ki k večjemu enkrat na leto prestopijo čitalniški prag in teh vendar ne smemo po Vaši izjavi smatrati stalnim obiskovalcem. »Bucek« jih gotovo ni pet prepočil iz čitalnice; vzrokov iskati je neke druge, za katere pa sam prav dobro vem. — Predstavo burke tudi največji črnoglednež ne bi mogel tako oceniti nego-li ste jo Vi. Z nekim patosom se izražate, kakor da bi se igralo bogsigavedi kako nemoralno in skandalozno. S tem na jako predrzen način obsojate in žalite vse igralno osobje z menoj vred. To je nedopustno, zato se moram do skrajnosti potegniti za čast in pošteno ime takratnega igralnega osobja! Da je nositelj ene vloge — vi trdite splošno o igri, torej tudi o igralcih — med igro v nekem prizoru nekoliko pretiraval, ter presegel meje dostojnosti, ta krivda nikakor ne zadene mene, ker jaz mu gotovo nisem tega ukazal. Preprečiti pa tudi nisem mogel nedostataka, ker sem bil zajedno tudi šepetalec. Toliko lahko rečem, da je bil dotični igralec pri vajah povsem na mestu in se gibal v mejah dopustnosti. — Zadeva se je pri naslednji odborovi seji na znani način poravnala in odbor je dal s tem zadoščenje peščici užaljenih dam. Seja je bila dogovorno tajna in Vi gosp. C. spravljate po preteku poldruga leta vso stvar brez odbora in pooblaštila v javnost z vidnim namenom mene in igralno osobje sramotiti! To je nečuvno grdo. — Gotovo ste s svojo kritiko več škodovali čitalnici nego deset nedolžnih Bucekov. Dovolj prilike in časa Vam je bilo na razpolago s svojo moralno teologijo ožigosati igranje po uprizoritvi burke. Po toči zvoniti je prepozno. Zdravstvujte g. Čitalničar in v bodoče nikari ne izrekajte na toli »uljuden« način za dveletno trudopolno delovanje zahvale Bivšemu režiserju.

Op. uredništva: S tem je konec teh polemik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. maja.

Med seboj.

Anton Bonaventura pustil je v sobotnem »Slovenecu« pod zgornjšim naslovom ponatisniti listek, in sicer o nekem doktorju, o njegovem sinu in njega ženi. Od konca do kraja je vse izrodek lažnjive fantazije, ter je živ dokaz, kako daleč sega tista farška hudobija, ki rezidira dandanes v škofijski ljubljanski palači. Vse je tako pisano, da mora bralec nehoti misliti na dr. Tavčarja. Mi pa odgovarjamo: škof gori, škof dol! Anton Bonaventura, tvoja sreča je, da nima dr. Tavčar oženjenega sina! Drugače bi se bali za hinavski tvoj obraz. S tem polagamo najnovjšo farško ostudnost d acta!

— Anton Janežič, c. kr. finančni komisar, priobčil je v »Slovenecu« to-le originalno zahvalo:

Podpisani sem koncem preteklega meseca na službenem potovanju nevarno obolel v želodec in čreveh. Na nasvet zdravnikov moral sem 1. maja v bolnišnico. Tukaj me je gospod dr. Šlajmer z drugimi zdravniki preiskal in prišli so do zaključka, da bi mogoče le operacija pomagala, toda zato sem bil preslab. Po mnenju zdravnikov mi je bilo živeti le še nekaj ur.

V tej sili sem poleg zdravniške pomoči stavil vse zaupanje v pomoč Mater božje, katere sem prosil ozdravljenja, ako je volja božja. Z živim verskim zaupanjem sem rabil lursko vodo, ter se obljubil v Lourdes in sklenil očitno se zahvaliti za to izredno milost.

In res se mi je proti pričakovanju zdravnikov smrtno nevarna bolezen nenavadno hitro obrnila na bolje v začudenje vseh, ki so spremljali proces moje bolezni. — Za to izredno milost se očitno zahvalim Materi božji, istotako pa tudi gg.

zdravnikom za vso ljubeznivo po-
žrtvovalno pomoč, dobrim usmiljen-
kam za potrebo, in vsem onim
blagim srcem, ki so se me smrtne
bolnega spominjali v pobožnih mo-
litvah! Vsem stoteri: Bog povrni!

Ljubljana, 26. maja 1904.

Anton Janežič,
c. kr. finančni komisar.

Mi nimamo nič proti temu, če
je človek v resnici pobožen. In lepo
je, če g. Janežič časti Devico Marijo!
Ali proti temu pa se izrekamo, da
se c. kr. finančni komisar postavlja
na ljubljanske vogle, češ, jaz sem
poseben ljubljeneц Matere božje, ker
bi drugače ozdravil ne bil. Tiha
molitev, ponižna molitev Božji Po-
rodnici brez dvojbeno bolj dopada,
nego pa farizejsko kruljenje po ljub-
ljanskih trgih. G. Janežič nam ne
bode štel v zlo, ako opazujemo v
njegovi »zahvali« precej farizejstva,
pa tudi, kar je ravno tako grdo,
precej nezdrave reklame za Lurško
vodo! Kaj, ko bi si bil Smolnikar,
ki nikakor ni ljubljeneц čiste Marije
Device, to reklamo naročil?

— **Premembe v politični
službi.** Okr. komisar v Krškem g.
Fran baron Lazzarini je preme-
ščen v Kamnik, dež. vladni koncipist
v Ljubljani g. dr. Fr. Vončina pa
je premeščen v Krško.

— **Odlikovanje.** Gosp. Lovro
Kavčič, vpokojeni c. kr. poštar v
Medvodah, je dobil kolajno za 40-
letno zvesto službovanje. Leta 1898.
je dobil zlati zaslužni križec, še
poprej pa pohvalni dekret deželne
vlade.

— **Nemški slavalok na
slovenskih tleh!** Iz Trbovelj se
nam poroča: Čuli smo, da hoče naš
župnik Peter kar najsijajneje spre-
jeti mariborskega knezoškofa o birmi.
Temu se ne čudimo, ker letos gre
g. Petru za kožo in se mora na ka-
kršnikoli način prikupiti škofu,

sicer bode ropotalo po farovžu, da
bo joj. Toda čudimo se našemu Petru
in se zgražamo nad njim radi tega,
ker hoče škofa pozdraviti z nemškimi
napisi na slavoilokih. »Heil Ihm, der
im Gottes Namen kommt«. Krasno
in jasno! Za božjo voljo — gospod
Peter — kje pa je Vaša slovenska
narodnost? Ali ste že res izgubili
zadnjo iskrico sramu, da hočete
oprati svoje skandale z nemškimi
napisi na slavalokih in to na ljubo
direktorju — sicer bi Vam ne bil
dovolil postaviti slavalokov? Čas je
še, da popravite svojo grozno pre-
greho, inšče Vam za Vaše izdajstvo
zakličemo: »Heul der Hund Dir nach,
in Deiner grossen Schmach!« — Iz-
posoditi si moramo pa še Petrovega
aranžerja pri napravi slavalokov. To
je tisti Falk, ki za vrček piva proda
vso svojo nemškutarijo, svojo nem-
ško nacionálnost, svojo dušo, telo in
svojega rojstva suhe kosti. Temu
celjskemu hailovcu, ki je bržkone
našega v vsakem oziru slabotnega
župnika zapeljal, da se mu je vdal
radi nemških napisov, pravimo, naj
se lepo skrije in naj nikakor svoje
puble glave ne nosi na sonce, ker
toliko masla na glavi nima nihče v
Trbovljah nego ravno on. Dosedaj
smo ga mirno gledali, ker se nas ni
nikdar drznil izzivati, odslej mu
pa zagotavljamo, da razkrijemo tisto
afero, zakaj mu e dalo gasilno dru-
štvo kot načelniku v letni seji neza-
upnice in broc. Pa to ni še vse!

Povedali bomo to zaradi tega, da
ne bode pokalo samo v farovžu,
ampak tudi v Gradu! Kaj porečejo
k temu Falkovi celjski pobratimi in
»pročodrimovci«, ako zvedo, da je
nemški hrast služil v slavalok bin-
dišerskemu škofu. Na svidenje po
birmi!

— **Sokolska slavnost.** »Sl.
Sokol« piše: Mogočna češka sokolska
organizacija se intenzivno pripravlja,
da se kakor po številu tako po delu zna-
menito udeležijo našega vsesokolskega
izleta. Z velikansko udeležbo čeških
Sokolov dobi naša slavnost obseg in
sijaj, kakršnega doslej še ni imela no-
bena slavnost na Slovenskem. Slovenska
vzajemnost — tu je nimate samo na
papirju, samo na ustnah! Z dejanjem
pokaže češko Sokolstvo sokolsko, slo-
vensko vzajemnost, požrtvovalno nam
prihiti s silno svojo močjo na pomoč,
da moremo slovenski Sokoli — sami
še premajhni in preslabotni — z zle-
tom doseči iskreno zaželjeni uspeh: po

mogočnem vplivu slavnosti na slovensko
javnost boljši, krepkejši razvoj, lepšo
prihodnost slovenskega Sokolstva. —
Odbor Češke zveze sokolske
je v svoji peti seji dovolil zveznemu
predsedništvu, da sme v doseg kar
največje udeležbe čeških Sokolov pri
tekmovalni telovadbi na našem zletu
1000 K, v potrebi pa tudi do 2000 K
rabiti v podporo tekmovalnim
vrstam. Pri razpravi so vsi govorniki
poudarjali, da je predsedništvu,
tehničnemu odseku, kakor tudi izletni
komisiji stori vse korake, da se do-
seže v resnici manifestacijska od-
prava češkega Sokolstva v Ljubljano. —
Priprave za II. slovenski vse-
sokolski zlet so se že pričele tudi
v netelovadnem oziru. Priznana spret-
nost naših dam v prirejevanju velikih
veselic nam obeta prirediti večerno
ljudsko slavnost, ki bo nadkrilila vse
dosedanje enake prireditve v Ljubljani.
Odbor se je končno odločil za prostor
na levo glavnega drevoreda pod Tivo-
ljem, ki je najpripravnější, da sprejme
tisočere udeležence. Naprosil je najod-
ličnejša pevska društva, da sodelujejo
na ljudski slavnosti. Tudi mnogoštevi-
len tamburaški zbor nastopi. Godbene
točke prevzame naša od dne do dne
izbornejša društvena godba. Morda bode
potreba povabiti še katero drugo. Razen
tega pa bode na veselici nebroj naj-
raznovrstnejših zabavnih točk. V pre-
nočišče so nam poleg hotelov na raz-
polago vse mestne ljudske šole. Seveda
bode ob obetajoči se nam ogromni ude-
ležbi treba, da se poslužujemo tudi
zasebnih stanovanj. — Mestna občina
sprejme in pozdravi oficijalno zletnike
pred magistratom ljubljanskim, kamor
doseejo v slavnostnem izprevodu; tam
bodo razpostavljena tudi vsa nesokol-
ska društva. Odbor je sklenil, da člani
slovenskih sokolskih društev, ki se »zleta
udeležijo, prejmejo legitimacije, ki jim
dopuščajo prost pristop k vsem pri-
reditvam, k javni in tekmovalni telo-
vadbi, ljudski veselici itd. Za legiti-
macijo je šteti po 2 K.

— **Iz Ljubljane v Podgrad**
je pot kratka ali itij je treba direktno.
Zadnjič enkrat je pa naš list potre-
boval kar štiri dni, predno je prišel
na svojo adresu. Romal je namreč
v Podgrad v Istri čez — Prago.

— **Cestno dirko** priredi Kolesarsko
društvo »Ilirija« dne 12. junija
iz Medvod do Ljubljane; cilj pri sišens-
ki mitnici. Po dirki vršila se bode
veselica pri »Novem svetu«. Imenovano
društvo priredi obenem keglanje
na dobitke na keglšču pri »Novem
svetu« in sicer se bode kegljalo od
nedelje dne 29. maja do dneva vese-
lice 12. junija vsak dan od 3 ure na-
prej; v nedeljah in praznikih pa celi
dan. Dobitki se razdele na dan veselice.

— **Zadruga gostilničar-
jev, kavarinarjev itd.** v Ljub-
ljani priredi v torek dne 31. t. m.
ob 3 uri popoldne svoj redni prija-
teljski razgovor v gostilni g. Belčca
(6) na Dunsjski cesti. Ker je dnevni
red zelo važen, je želeli mnogo
brojne udeležbe.

— **Ljubljanska dijaška in
ljudska kuhinja** je imela v so-
boto svoj občni zbor. Takom mino-
lega društvenega leta je bilo v ku-
hinja proti malemu plačilu oddanih
132.182 porcij jedil in 24.821 porcij
kruha; 27 dijakov je dobilo brez-
plačno 9800 porcij jedil, trije za
delo nesposobni starčki so dobili
1095 porcij jedil in isto toliko kruha.

— **Umrli.** V Sodražici je umrl
v soboto g. Ivan Vrančič, nad-
oficijal južne železnice v Ljubljani.
V Gradu je umrl stav. tech. gosp.
Živko Poznik, sin pokojnega
inženjerja Radojka Poznika.

— **Iz Šmartna pri Litiji** se
nam piše: Tukajšnje prostovoljno
gasilno društvo priredi v nedeljo,
12. junija t. l. na vrtu g. Robavsca
vrtno veselico združeno s tombolo.
Iz prijaznosti sodeluje pevska dru-
štvo »Zvona«.

— **V žumrovi restavraciji**
v Vintgarju imajo »Slovenca«
in pa »Sutmarkove« žveplenke.
— **Planinarske veselice** na
Potokih pri Javorniku, ki bi se imela
vršiti na binkoštni ponedeljek, se je
zaradi slabega vremena preložila na
nedeljo, dne 5. junija z ravnoistim
sporedom.

— **Oklofutan je bil** binkoštni
praznik stopiški godec. Igral je v go-
stilni. G. kaplanu pa ni bilo povšeči,
da so se dekleta s fanti vrtile. Šel je
v gostilno, zapovedal naj harmonika
takoј vtihne, pri tem pa prisadil muzi-
kant u par topilj zausnič. Ta predznost
se zdi trezno mislečim le skrajno su-
rova. Gospod se je spozabil in pokazal,
da je tam doma, kjer so poboji in
uboji na dnevnem redu. Mogoče pa ga
je sv. Duh navdihnil, bolj gotovo pa
oni, kojega je njegovim faranom mačka
sneđla. Pozna se gospodu, da je doma
od sv. Duha pri Škofiji Loki!

— **Dolenjsko kletarsko
društvo v Novem mestu** se je
začelo polagoma razvijati in bode sčas-
oma, ako se njega delovanje razširi,
lahko mnogo koristilo dolenjskemu vi-
nogradstvu. Seveda je treba, da se

podpira, in da se gostilničarji in drugi
odjemalci, ki želijo dobiti pristnega
dolenjca, tudi oglašajo z naročili. Dru-
štvo ima v svoji zalogi sama pristna
domača vina in posreduje — če treba
— tudi vinsko kupčijo pri svojih čle-
nih. Ker je celo podjetje zasnovano na
skrajno realni podlagi in ustanovljeno
le na korist dolenjskim vinogradnikom,
priporočamo je vsakemu. Dolenjsko
vino je posebno sedaj o poletnem času
prijetna in zdrava pijača.

— **Stavbna sezona v No-
vem mestu.** Take strasti popravl-
janja in prezidavanja še ni bilo v No-
vem mestu. Opeke primanjkuje. Rotovž
bo ta teden podrt. Zida oziroma pre-
ziduje se pa še drugih pet poslopij,
med katerimi bo ono g. Adamiča na-
sproti Rozmanove gostine jako lepo.

— **Bolnišnica Usmiljenih
bratov v Kandiji pri Novem
mestu** uljudno naznanja p. n. ob-
činstvu, naj se blagovoli popreje
vprašati glede vsprejema bolnikov,
ker je bolnica prenapolnjena. Pone-
srečenci dobivajo v vsakem slučaju
zavetišč takoј.

— **Ogenj.** V Hrušovici pri Straži
je J. Konciliju pogorel 1/4 zemljak. V
enem letu sta mu umrla oče in mati,
najmlajši bratec je pa še tako majhen,
da ne hodi v šolo. Posestnik sam pa
je star 20 let. Zgorelo je čisto vse.
Dobro je vendar to, da je bil pri vsi
svoji revščini zavarovan za 800 K.

— **Izpred okrožnega so-
dišča v Novem mestu.** — Ivan
Erste iz Hmelčiča je tožen radi krive
prisege in goljufije. Dne 23. marca 1904
je bil Jože Fabjan radi razžaljenja ča-
sti obsojen na 14 dni zapore pri c. kr.
sodnji v Novem mestu. Oče Ivana Er-
sta je namreč tožil Jožeta Fabjana, da
se je proti njegovemu sinu izrazil: »Tvoj
oče ni drugega vreden, kakor da bi
eden vzletel v roke in ga po zadnjem
oplatu natepel«. Rekel pa je menda
Fabjan tudi: »Čemu hodi tvoj oče po
cegelec v mesto, on goljufa«. Pozneje
pa je Fabjan kot priče navel svojega
sina Antona, hčeri Nežo in Ano, da te
lahko pod prisego potrdijo, da on
inkriminiranih besed ni govoril. Ivan
Erste obstane še vedno popolno pri prvi
izjavi. Kreg je trajal že leta in leta,
poostiril pa se je zadnji čas, ker je
Fabjan očeta Ersta dolžil, da je on
žandarmeriji izdal Fabjanovega pa-
stirja radi nekega nenravnega dejanja.
Jože Fabjan sam pripozna, da živi z
Erstom že dva meseca v prepripi, da
se je pa že prej več let z njimi tožaril.
Ozira se na to sklene sodni dvor, da
se ta ne zapiseže. On o »gažli« nič
ne ve. On je rekel na vprašanje Ivana
Ersta: »Mislite li, da moj oče goljufa?«
le: »Tega ne rečem, ti mene skušajš.
Isto izpove tudi sin Anton, ki se tudi
ne zapiseže. Tudi ta ni o biču i. t. d.
nič slišal, pač pa to, kar oče pove. Ker
niste te dve priči dobili prisege, si drž.
pravdnostvo pridrži pritožbo ničnosti.
Hčeri Ana in Neža Fabjan se za pri-
sežeta. Te dve sta pri oknu stali in
slišali vse pogovor. Besed, radi katerih
je bil njih oče obsojen, on ni govoril.
Izpoveda popolno v smislu obtožbe. A
sedaj vstane zagovornik toženega dr.
Žitke in predlaga, da naj se zaslišijo
razbremenjalne priče Ivana Ersta, to je
mati Erste in sestra Neža. Sodni zbor
je po posvetovanju sklenil, da se pred-
logu g. zagovornika vstreže. Te dve
priči sta pa pod prisego zopet so-
glasno povedale, da sta natančno čule,
ko sta šle prst, v oddaljenosti 20 ko-
rakov reči Fabjana: »Tvoj oče ni dru-
gega vreden, kakor da bi mu hlače
dol vrgel...«, ker sitnosti dela, ker je
fanta naznanil. Fant bo še grši ven
prišel«. Državni pravdnik sam pripozna,
da priče ne ene ne druge stranke niso
zanesljive, kajti vse govore, kot bi bile
naučene. Sodišče je Ersta oprostilo.

— **To je pač** značilen slučaj, kako
malo se to »dobro verno ljudstvo« meni
za svetost prisege, bolj ko je kdo kle-
rikalen, raje po krivem priseže. — Jože
Jugovič iz Drenovic in Rudolf Gostel
sta jo prvi l. 1900 drugi 1899 popihala
v Ameriko, ne da bi zadostila vojaškim
dolžnostim. Ker sta se sedaj sama zglasi-
la, obsojena sta bila vsaka na 7 dni
strogega zapore z 1 postom in na 10 K
globe, oziroma 1 dan več zapore.

— **Iz Žalca** se nam piše: Dne
2. julija t. l. na Telovo, vrši se v
Žalcu na vrtu gostilne Hausenbichler
ob 4. uri popoldne letošnji občni zbor
podružnice sv. Cirila in Metoda v
Žalcu. Z ozirom na veliki pomen
družbe sv. Cirila in Metoda apelira
se tem potom na vse resnične rodo-
ljube in prijatelje naša slovenske
mladina v Savinjski dolini, da se
vsaki, kdor se čuti Slovenca, udeleži
tega zborovanja in daruje par kronic
na oltar domoljubja ter tako pomaga
oteti našo mladino narodnega pogina.

— **Akad. tehn. društvo**
»Triglav« v Gradcu priredi v
torek, dne 31. t. m., ob 8. uri zvečer
v restavraciji »Zum wilden Mann«
svoje III. redno občno zborovanje.

— **Izpred sodišča.** Kazenske
obravnavne pri tukajšnjem dež. sodišču.
Marija Jalen iz Breznice doma, vtiho-
tapila se je ponoči 10. t. m. v stano-
vanje Marije Terpine v Doslavičah in

ji je vzela razno obleko v vrednosti
21 K. Prisvojila si je tudi preteklo
zimo, ko je še služila v Ravnem dolu
na Koroškem, par zimskih čevljev svoje
gospodinje in nekaj jabolk. Le zadnjo
tatvino obdolženka priznava. Obsojena
je bila na 3 mesece težke, s postom
in trdim ležiščem poostrene ječe. —
Ignacij Korn iz Marmaroša na Ogrskem
doma je poslal kot nadzornik delav-
cev v kamnolomu na Mirci pri Jeseni-
cah. Dne 13. mal. travna t. l. je gro-
zil trgovcu Davidu Jetre na Hrušici,
zaradi tega, ker mu ni hotel dati za-
hvevanega petaka, da ne bo šel prej s
Hrušice, dokler ne bo videl Jetrejeve
krvi in če bi ga imel sedaj pred seboj,
da bi ga takoj zaklal. Ko je bil še v
zaporu pri okr. sodišču v Kranjskigori,
je pretil, da se bo po prestani kazni
vrnil na Hrušico in da bo tam nekaj
naredil, česar ljudje še niso videli, nato
bo pa pobegnil na Ogrsko. Sodišče ga
je obsodilo na 6 tednov težke ječe. —
Janez Lenar, posestnik v Srednjivasi,
in njegova žena Lucija sta bila tožena
ker nista popravila plotu ob levi
strani poti, držeče od glavne ceste
— blizu Staretove gostilne v Bo-
hinjski Srednji vasi v Dolenjo vas,
kar je bilo vzrok, da je Šimen Žmitek
v noči na 29. grudna m. l. padel čez
rob in v globočini zmrznul. Ker se je
po izreku župana dognalo, da bi mo-
rala občina sama popraviti plot, ne pa
obdolženca, sta bila od zatožbe prosta.

— **Marijana Hubad**, dekla na Brodu, je
dne 28. svečana t. l. v veži Česno-
ve hiše na Brodu hlapca Jakoba Poljšaka
s polenom udarila po glavi in po levih
podlaktih tako, da mu je zlomila kost.
Povod tepeža je bil ta, da je Poljšak
isti večer kasno domov prišel, ko so
bile že vežne duri zaklenjene. Marijana
Hubad mu ni hotela odpreti vrat, pač
pa mu je odprla Marija Česen. Nejevo-
ljen zaradi tega, je to očital Mariji
Hubad in jo zmerjal. Vsled tega raz-
kačena ga je ona nato s polenom uda-
rila. Obsojena je bila na 3 mesece
težke, s postom poostrene ječe.

— **Nevaren ulomitelj — are-
tovan.** Kakor znano, izvršilo se je
v zadnjih dveh tednih v Ljubljani
toliko ulomov in tatvin, da bi bili
kmalu morali zanje napraviti posebno
rubriko. Vsak trgovec je zvečer ne-
kako s strahom zapustil svojo prodaj-
alno, kajti tatovi niso ulomili nikoli
z ulice v prodajalno, ampak vedno le
z veže, koder so bili varni, da jih po
ulici idočih občineto ne opazi. Ra-
zume se, da je bila mestna policija v
prav neprijetnem položaju. Marsikaki
tujemci imetju nevarni osebi, je pre-
tipala srce in obisti, toda pravega
uspeha vendar ni bilo. Pri tem pa je
tat postajal vedno drznejši in zjutraj
se ni meglu drugega poročati, kakor
tukaj in tam zopet ulom. Zavečajoč
se svojega poklica, je vršila policija
intenzivne poizvedbe in vedno z naj-
večjo pazljivostjo opazovala sumljive
osebe, ki so hodile ponoči po mestu.
Tako sta v noči od 28. na 29. t. m.
opravljala svojo običajno nočno službo
mestni policijski nadstražnik Alojzij
Stanovec in stražnik Karol Berghauser
ter zavila ob l. uri z Marijinoga trga
na Sv. Petra cesto, odkoder jima
priđe nasproti neki nepoznanec, ko-
jega sta ustavila in ga povprašala,
kdo in od kod je. Odgovarjal je zelo
previdno ter rekel, da gre iz kavarne
»Puna« domov. Ni mu pa bilo videti,
da bi bil res toliko časa sedel v ka-
kem javnem lokalu. Ker mu je pa
med tem pogovorom v žepu nekaj
zarožljalo, sta ga redarja, da ima pri
sebi razno železje, odvedla na straž-
nico. Letu so ga takoj osebno pre-
iskali in dobili po žepih dleto, več
vetrihov in nekaj denarja ter reči, ki
so izvirale od uloma v Blaznikovi
trafiki na Starem trgu, kar je areto-
vanec tudi priznal. Nadalje je priznal,
da je ulomil tudi v Bahovčevu pro-
dajalnicu na Sv. Jakoba trgu in v
tobačno trafiko na južni železnici.
Pri preiskavi se je dobilo tudi nekaj
pokradenih znamk. Tat je ključarski
pomočnik Jožef Faltin, rojen l. 1876.
v Bukarešti, pristojen v Karanšebcu
na Ogrskem in je bil že enkrat za-
radi hudodelstva uloma na Ogrskem
v triletni ječi. Da je Faltin zelo pre-
brisav tat, se da posneti iz tega, ker
je, dasi je denar imel, zadnji teden
vzel pri svojem mojstru predujem.

— **Izseljevanje.** V Ameriko
se je odpeljalo dne 29. t. m. z juž-
nega kolodvora 6 Hrvatov, iz Ame-
rike pa je prišlo 16 Kranjcev in 19
Hrvatov.

— **Izkaz** posredovalnega od-
seka »Slovenskega trgovskega dru-
štva Merkurja. Išče se: 2 pomočnika
manufakturne stroke za Ljubljano,
2 pomočnika špecerijske stroke za
Ljubljano, 1 pomočnik galanterijske
stroke za Ljubljano, 2 pomočnika
špecerijske in železninske stroke za
Kranj, 4 pomočniki mešane stroke
za deželo, 1 poslovođa za deželo, 2
vajenca za deželo. Služba išče: 6 po-
močnikov manufakturne stroke, 2 po-
močnika špecerijske stroke, 3 pomoč-
niki špecerijske in železninske stroke,
7 pomočnikov mešane stroke, 1 pot-
nik, 1 kontorist.

* **Najnovejše novice.** —
Bikoborbe v Budapešti je dovo-
lilo ministrstvo notranjih zadev. Te
brezbarne igre za posurovele nature se
začnejo izvajati v Budapešti dne 4. ju-
nija t. l.

— 20 otroških lobanj so za-
plenili na kolodvoru v Padovi. Sluga
ondotnega anatomičnega zavoda je
namreč že dolgo časa na vse strani
kupčeval z lobanjami in okostnjaki razte-
lesenih trupel. Slugo so zaprli.

— Blazen duhovnik. V Pizi
je zblaznel duhovnik Tit Norelli ter
ubil s sekiro svojega očeta in 15letno
sestro. Hotel se je obesiti, toda rešili
so ga in prepeljati v bolnišnico.

— Poroča velikega kneza
Cirila z veliko vojvodinjo He-
sensko bo koncem meseca novem-
bra t. l.

— 50.000 stavbnih delavcev
je na Dunaju odpuščenih, ker so
zahtevali po 4 K dnevne plače.

— Zaradi sleparstva so za-
prijli v Berlinu dunajskega agenta Fr.
viteza Oesterreicha. Sleparjev oče je
bil general.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 30. maja. Schönerer
ima spet prepri v stranki. Vsled
tega prepira je dr. Schalk od-
ložil svoj delegacijski mandat in
je bil poklican na mesto njega
češki agrarec Peška v delegacijo.
Čuje se, da namerava Schönerer
odložiti svoj državnozbornski
mandat

Berolin 30. maja Veliki voj-
voda meklenburški je umrl.

Sofija 30. maja. Ministrski
svet je nakazal en milijon fran-
kov za podporo begunom, ki se
vrnejo v Macedonijo in v drino-
poljski vilajet.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 30. maja. V
zadnji seji kronskega sveta
je bilo predlagano, naj se pošlje
na bojišče gardni grenadir-
ski voj in ena divizija ko-
njenikov. Ker je to vojaštvo v
ruski Poljski nastanjeno, se je
predlogu ugovarjalo, češ, da se
na Nemčijo ni zanašati in
da je prej dobiti pismenih ga-
rancij, da ostane Nemčija mirna,
predno se od nemške meje od-
strani kaj vojaštva.

Petrograd 30. maja. Sodbe
o pomenu Kinčau-a v strate-
gičnem oziru so napačne. Usoda
Port-Arturja ni odvisna od Kin-
čaua. Rusi niso Kinčaua do za-
dnjega branili, ker bi Japonci
lahko z ladji ta kraj neprestano
bombardirali.

Petrograd 30. maja. Iz Lja-
o-janga se poroča, da je bilo v
ondotnem okolišu več bojev
med kozaki in japonskimi
dragonci. Rusi so Japonce pre-
podili. Ruske izgube so ne-
znatne.

Petrograd 30. maja. Poročila
iz Harbina javljajo, da se je bitke
za Kinčau udeležilo 40.000
Japoncev. Že do 24. t. m. so
Japonci pri Kinčau-u izgubili ka-
cich 10.000 mož in morali prositi
premirja, da pokopljejo mrliče.

Berolin 30. maja. General
Kuropatkin je bil v petek v Muk-
denu, kjer se je za namestnikom
Aleksejevem dogovoril zastran na
dalnjih operacij. — Pruski
major Runkel, ki je na potu v
Ljaojang, prinese Kuropatkinu
jako obširno lastnoročno pismo
nemškega carja.

London 30. maja. Iz Tokio
se poroča, da je vlada ustavila
izhajanje nekega lista, ki je pisal,
da Japonci niso v stanu plačati
novega državnega posojila za vojno.

Bratje Sokoli!

Vse brate Sokole, ki
se mislijo vdeležiti vsesokol-
skega zleta v sokolski opravi
vabimo k redovnim va-
jam vsako sredo od 1/9.
do 1/10. zvečer.

V sredo, 1. junija 1904,
je po redovnih vajah **sestaneč** v
restavraciji »Nar. doma«, da sestavimo
sprejemni in odsek za stanovanja
zletovnim udeležnikom. Pridite v polnem
številu! Na zdar! ODBOR.

Sredstvo, ki prebavne organe spravlja v red in jim tudi po daljši rabi ne škoduje, ampak jih še krepi, je **želodčna tinktura lekarnarja Piccolija** v Ljubljani na Dunajski 7 cesti. Zunanja naročila po povzetju. 3

H kopališki sezoni. — Danes ve že vsakdo, da je temeljno načelo za splošno zdravje — redno prebavljanje. Koliko bolj pa to velja še za vsakokratne bolnike in med temi morajo na to paziti osobito oni, ki se hodijo zdraviti v kopališča. Kdor hoče da mu bo kopališče kaj koristilo, naj ne pozabi prej odstraniti neredno prebavljanje in s tem zvezane nepravilnosti. Menjavanje snovi podpiramo kaj ugodno z izvršnim francovskim Natalijinim vrelcem, ki so ga znameniti zdravniki že pogosto priporočali. Ta lithionska slatina, znana po dobrem okusu, pomaga posebno pri čezmerni urinovi kislini (protini), pri trganju, pri boleznih na ledvicah in v mehurju ter drugih boleznih menjavanja snovi in prav dobro služi vsem, ki to vodo pijejo kot pripravo na zdravljenje po kopališčih.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 30. maja 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.20	99.20
4 1/2% srebrna renta	99.00	99.25
4% avstr. krona renta	99.30	99.50
4% zлата	118.20	118.20
4% ogrska krona	97.20	97.40
4% zлата	117.40	117.60
4% posojilo dežele Kranjske	100.—	100.75
4 1/2% posojilo mesta Split	100.25	101.25
4 1/2% Zader	100.—	100.—
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	100.30	101.30
4% češka dež. banka k. o.	99.75	99.85
4% z. o.	99.75	100.05
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.80	101.95
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	106.75	107.75
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	101.—	102.—
4 1/2% ogrske cen.	100.50	100.75
4 1/2% dež. hr.	100.—	100.60
4 1/2% z pis. ogr. hip. ban.	100.—	101.—
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	99.75	100.—
4 1/2% obl. češke ind. banke	88.50	88.50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100.—
3% prior. dol. žel.	293.50	295.50
3% juž. žel. kup. 1/2%	110.75	101.75
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	110.75	101.75

Srečke.

Srečke od l. 1854	180.—	190.—
„ 1860 1/2	182.—	184.—
„ 1864	261.—	264.50
„ tizske	161.—	163.40
„ zem. kred. I. emisije	295.—	305.—
„ II.	292.—	298.70
„ ogr. hip. banke	269.—	275.—
„ srbske a frs. 100—	90.—	93.—
„ turške	123.—	129.—
Basilika srečke	21.15	22.15
Kreditne	465.—	474.—
Inomoške	80.—	85.—
Krakovske	78.—	82.—
Ljubljanske	68.—	72.—
Avst. rud. križa	53.—	56.—
Ogr.	29.—	30.—
Radolfove	67.—	72.—
Salcburške	75.—	80.—
Dunajske kom.	504.—	514.50

De'nice.

Južne železnice	78.50	79.50
Državne železnice	834.25	835.25
Avstr.-ogr. bančne delnice	1619.—	1628.—
Avstr. kreditne banke	639.—	640.—
Ogrske	748.50	749.50
Zivnostenske	250.—	251.—
Premogokop v Mostu (Brux)	619.—	621.—
Alpinske montan	410.25	411.25
Praske žel. ind. dr.	1990.—	2006.—
Rima-Murányi	485.—	487.—
Trbovljske prem. družbe	300.—	308.—
Avstr. orožne tovr. družbe	481.—	484.—
Češke sladkorne družbe	156.—	157.—

Valute.

C. kr. cekin	11.33	11.38
20 franki	19.06	19.08
20 marke	23.46	23.54
Sovereigns	23.92	24.—
Marke	117.27	117.47
Laški bankovci	95.—	95.15
Rubli	253.25	254.—
Dolarji	4.84	5.—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 30. maja 1904

Termin.

Pšenica za oktober	50	8.97
Rž „ oktober 1904	50	6.85
Koruzi „ julij 1904	50.1	5.28
„ avgust	50	5.39
Oves „ oktober	50	5.69

Efektiv.
15 vin. ceneje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806 m. Srednji aračni tlak 756.0 mm

Maj	Čas opažovanja	Stanja barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
28	9. zv.	736.5	19.5	sr. sever	sk. oblak.
29	7. zv.	736.5	16.9	sl. svzhod	del. oblak.
30	2. pop.	734.9	21.0	sl. jvzhod	oblačno
31	9. zv.	735.5	16.1	sl. svzhod	del. jasno
30	7. zv.	736.8	15.0	sl. svzhod	del. oblak.
31	2. pop.	736.5	20.3	sr. svzh.	sk. oblak.

Srednja temperatura sobote in nedelje: 20.3° in 18.0° — normale: 15.6° in 15.7° — Mokrina v 24 urah: 5.4 mm in 0.0 mm.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. maja: Boris Kump, stotnikov sin, 10 mes., Ključavničarske ulice št. 2, Ecclampsie.

Grlica
je ušla. Kdor jo je ujel, je prošel, da jo proti dobremu plačilu nazaj pri-
nese. — **Marije Terezije cesta št. 5, II. nadst., vrata 59.** 1541—1

Salonska oprava in otoman
se po nizki ceni prodaja.
V-č pove **Ivan Galé, Tržaška cesta št. 2.** 1292—21

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem
„Pod novim orlom!“
(ponatis iz „Slov. Naroda“)
je izšla!
Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrečno zahtevo izdati v posebni knjigi.
Dobi se edino-le pri L. Schwentnerju v Ljubljani.
Iztis po K 1-60, po pošti K 1-80.

Ivan Vrančič
nadoficijal c. kr. priv. juž. železnice
danes, dne 28. maja ob 5. uri popoldne po daljši bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče v 59. letu starosti mirno v Gospodu zaspal. 1839
Pogreb bude dne 30. maja ob pol 5. uri popoldne v Sodražici.
Nepozabnega ranjakega priporočamo v molitvi in blag spomin.
Sodražica, 23. maja 1904
Mesto posebnega naznanila.

Ceno kupite

batiste

tuzemske in francoske, v največji izbiro od 24 kr. do 1 gld.;

japonsko svilo

priložnostna cena, 78 kr. za meter;

modno blago

po skrajno nizkih cenah za ženske in moške obleke, poslednje se opusti in **razproda**. Blago za fino moško obleko se dobi torej za 6 gld.;

Voile de Laine

franc., od 35 kr. do 1 gld. za meter;

bluze

iz svilene, perilnega blaga in zefirja, najboljša kakovost, **lastna manipulacija**;

perzijske preproge

1403—6
po 3 metre široke in 4 metre dolge, prej 120 gld., sedaj 65 gld.;

Smirnske imit. preproge

po 3 metre dolge, sedaj gld. 5-90.

Razen tega velika množina različnih predmetov, ki se prodajajo po čudovito znižanih cenah in ki si jih je vredno pogledati v trvdki

A. Primožič

zaloga modnega in manufakturnega blaga
Ljubljana, Mestni trg 25.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kolobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Grlica

je ušla. Kdor jo je ujel, je prošel, da jo proti dobremu plačilu nazaj pri-
nese. — **Marije Terezije cesta št. 5, II. nadst., vrata 59.** 1541—1

Salonska oprava in otoman
se po nizki ceni prodaja.
V-č pove **Ivan Galé, Tržaška cesta št. 2.** 1292—21

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem
„Pod novim orlom!“
(ponatis iz „Slov. Naroda“)
je izšla!
Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrečno zahtevo izdati v posebni knjigi.
Dobi se edino-le pri L. Schwentnerju v Ljubljani.
Iztis po K 1-60, po pošti K 1-80.

Za takojšen vstop se išče
gospodična - kontoristinja
z večletno prakso in z dobrimi spričevali, spretna pri delu, zmožna slovenskega, nemškega in hrvaškega jezika.
Natančnejša pojasnila daje 1493—5
H. SUTTNER, urar v KRAJNJU.

Sprejme se takoj
trgovski pomočnik
dobro manufakturnist, vojaštine prost ter več slovenskega, nemškega in italijanskega jezika.
Istotam se tudi sprejme 1537—1
blagajničarka.
Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“

Muhe so zopet sitne!
Onesnažijo stanovanja in jedila, prenašajo bolezni od bolnikov in mrličev, od izmetkov in mrhovine, trpinčijo človeka in žival.
Nastavite povsod ameriško nastavo za lov muh

„Tanglefoot“.
Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobi se povsod. 5—121
Glavna zaloga za Kranjsko: Edmund Kavčič v Ljubljani.

Prva hrvaška
tovarna
žaluzij, rolet, lesenih in železnih zatvornic za okna in prodajalnice
G. Skrbic
Zagreb, Ilica 40
priporoča 467—10
svoje priznane solidne, točne in cenene proizvode.
Ceniki zastoj in franko.

Žive ribe

(postrvi, karpe) **J. C. Praunseiss**
ima vedno v zalogi trgovina delicates
vinarna, Glavni trg.

Ces. kr. avstrijske državne železnice
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Invod iz vojnega reda.
vejaven od dne 1. maja 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 21 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez K' in Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni voz I. in II. razreda). — PROGA IZ NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje, PRIHOD V LJUB-LJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, (direktni voz I. in II. razr. Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenz, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Solnograd in Inomosta čez Klein-Reifling v Steyra, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francovih varov, Prago in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUB-LJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217,694.46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324,623.17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje 3—61
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občukoristne namene.

Dva spretna in dobro izurjena 1542—1
pomočnika
sprejme takoj
Ivan Zamljen
čevljarski mojster
Kongresni trg 13 v Ljubljani.

Prodajalka
zmožna slovenskega in nekoliko nemškega jezika, želi vstopiti v trgovino z mešanim blagom.
Ponudbe do 10. junija t. l. na upravništvo „Slov. Naroda“. 1540—1

Kupim

lahak, napol pokrit — voz — za enega konja. 1521—3
Ponudbe je poslati na naslov: **Milan Haller**, občinski načelnik in posestnik, Generalski Stol, Hrvatska.

Kis

pristni vinski, bel in rudeč, prodaja
Andrej Uršič
v Ilir. Bistrici. 138—1
Razpošilja se tudi manjše množine s povzetjem.

Spretni tesarji in stavbni mizarji

se sprejmejo.
Ponudbe pod „št. 500“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 1520—3
Javljam, da prevzemam v delo
slikanje napisov in črk
ter jih izvršujem kar najboljšo, moderno in v lepih barvah. 1416—7
B. GROSSER
slikar za napise in črke
Ljubljana, Mestni trg 17. II.